

Nyoma sincs

Ne a földön keresd: a levegőben lebeg.
A Napnál is nagyobbak látod, ha észreveszed.
Csakhogy aligha veszed észre, hiszen levegőből van minden apró része. Levegő a bástya, a torony, a tornyon a szélkakas, levegőből épített falak mögött izeg-mozog a várnép, megannyi délceg, büszke alak, de hiába kémlelsz, még az átlátszó falakon keresztül sem látszanak. Levegőből vannak ők is. A király, a királyi udvar, az udvari bolond és a jószok. Levegőből vannak a katonák, e híres légiósok, kik a várat őrzik, mert őrzik ám rendesen, légius léptekkel masíroznak körbe, és ha ellenséget látnak, tüzet nyitnak a levegőből épített falakba vágott lőréseken. Léggömböket és buborékokat ló ki nagy pukkanással a légpuskájuk, gombóccá gyúrt felhőket köpködnek a levegőbe a levegőből öntött légvédelmi ágyúk, és az ellenség máris fejvesztve hátrál, csak úgy kapkodja közben a levegőt. A légvárat bevenni légből kapott ábránd, mondják – és aki mondja, igazat szól, mégis a levegőbe beszél. Még végig se mondta, de már el is tűnt, már nyoma sincs a várnak: másik égre, más mesébe fújta át a tréfás kedvű, gyenge szél.

NÉMETH BÁLINT